

Rugăciunea Dreptului Simeon (1) (7.2.2021)

La fiecare Vecernie, auzim rugăciunea: „*Acum slobozește pe robul tău Stăpâne, după cuvântul Tău în pace; Căci văzură ochii mei mântuirea Ta...*” (Luca 2: 29-31). După cum scrie Sfântul Evanghelist Luca, tocmai cu aceste cuvinte Dreptul Simeon l-a slăvit și i-a mulțumit lui Dumnezeu, când a luat pruncul de 40 de zile Iisus în brațe, în timp ce se afla în Templul Ierusalimului.

Dar cine a fost Simeon, care a pretins această onoare specială de la Dumnezeu? El a fost un om devotat și credincios, care aștepta cu nerăbdare împlinirea profețiilor biblice (din Isaia și din ceilalți profeți) cu privire la venirea lui Hristos, Mesia care avea să aducă mântuirea poporului lui Israel. În plus, Duhul Sfânt a fost alături de Simeon și i-a promis că nu va părăsi această lume înainte de a-l vedea cu ochii lui pe Hristos Mântuitorul. Având în vedere acest lucru, putem înțelege bucuria pe care trebuie să o fi simțit atunci când Duhul Sfânt i-a spus că a venit ziua, îndemnându-l să meargă la Templu. Imediat, s-a grăbit să-l întâlnească pe Cel pe care îl așteptase toată viața să-l vadă. De îndată ce a văzut-o pe Fecioara Maria împreună cu Iosif, aducând Pruncul Sfânt la Templu, l-a recunoscut pe Hristos, Mesia. După cum scrie Sfântul Vasile cel Mare, puterea divină a Pruncului a luminat viziunea pură a inimii lui Simeon și i-a permis să-l vadă pe Dumnezeu. Să vadă că El nu era un simplu copil ca oricare altul, ci în El locuia întreaga Divinitate. Cuviosul Simeon, copleșit de aceste sentimente, și-a întins mâinile și l-a acceptat pe Iisus în brațe, slăvindu-l pe Dumnezeu și a spus: „*Acum slobozește pe robul tău Stăpâne, după cuvântul Tău în pace; Căci văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor. Lumină spre descoperire neamurilor și Slavă poporului tău Israil.*” (Luca 2: 29-32).

Această odă, care se numește Cântarea lui Simeon, este una dintre cele mai frumoase din Sfânta Biblie. Mulți dintre Sfinții Părinți ai Bisericii noastre s-au adâncit profund în conținutul ei, motiv pentru care a fost stabilit pentru uz zilnic în bisericile noastre sfinte.

Să analizăm pe scurt câteva dintre temele cheie conținute în aceste cuvinte ale bătrânului Simeon:

1.- Dorința puternică a sufletului omenesc de a-l întâlni pe Hristos.

După cum am văzut, Simeon a primit o promisiune de la Duhul Sfânt că nu va muri înainte de a-l vedea pe Mesia. A așteptat mulți ani pentru ca această promisiune să se împlinească și timp de zeci de ani nu a văzut nimic. Ajunsesse la vârsta de 100 de ani, dar încă nu primea niciun semn. Chiar și așa, nu a disperat. Interpretii acestui pasaj din Biblie estimează că Simeon ajunsesse la vârsta de 115 ani înainte ca dorința sa sacră să devină realitate. Aceasta este o mare încurajare pentru noi, să fim răbdători și fideli promisiunilor Domnului nostru. Poate că nu vor veni imediat sau când ne-ar plăcea, dar în cele din urmă, Dumnezeu își ține promisiunile.

2.- Satisfacerea deplină a sufletului omenesc de la întâlnirea sa cu Hristos Mântuitorul.

Dreptul Simeon, din momentul în care a luat Pruncul Sfânt în brațe, a simțit că a dobândit toate bucuriile și comorile din lume. Nu mai voia nimic în viața sa, crezând că scopul său a fost îndeplinit. De aceea a simțit că este necesar să-l ceară lui Dumnezeu să-l elibereze, să slăbească legăturile pământului și să se îndrepte spre ușile cerești! Cu alte cuvinte: Doamne, eliberează-mă din această viață și lasă moartea să vină și să ia pe robul tău credincios, astfel încât să se poată

odihni. L-am văzut cu ochii mei pe Fiul Tău! Nu aștept nimic altceva în această lume, așa că ia-mi sufletul să fie lângă Tine.

Ce Adevăr! Noi creștinii ortodocși experimentăm, de asemenea, satisfacția și împlinirea lui Simeon, din comuniunea noastră cu Hristos. El L-a ținut pe Hristos doar câteva minute, dar noi primim mult mai multe binecuvântări de la El: botezul nostru ne unește cu Hristos, iar cu Sfânta Împărtășanie întregul Hristos vine și locuiește în noi. Și pentru ca Biserica să ne ajute să simțim și să exprimăm această bucurie interioară și pace, Cântarea lui Simeon a fost adăugată Rugăciunilor de după Sfânta Împărtășanie. Trăim oare această bucurie veselă pe care ne-o oferă Hristos, adânc în inimile noastre? Sau căutăm alte feluri de satisfacții, departe de El? Este bine pentru fiecare dintre noi să privim sincer în adâncul sufletului nostru și să reflectăm la aceste întrebări.

Din cauza lipsei de timp, vom continua acest subiect în următoarea noastră predică. Deocamdată, să închidem cu imnul sărbătorii Întâmpinării Domnului în Templu (*Ypapanti* în greacă).

„O credincioși, să-l întâmpinăm pe Hristos și să-L primim cu cântece de laudă și slavă. El este Mântuirea pe care Simeon a văzut-o ”.

Amin.